

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

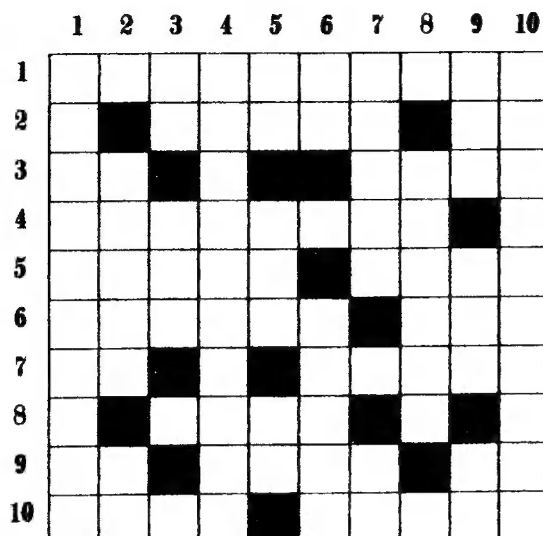
Το κράτος εθίζει και αποβλακώνει...
... και τον κρατούμενο, αλλά πολύ περισσότερο
τον κρατούντα.

ΑΘΗΝΑ, 25 ΟΚΤΩΒΡΗ 1995 - **τεύχος 114**

Φίλε αναγνώστη,

κάποιες τεχνικές δυσκολίες μας ανάγκασαν να καθυστερήσουμε, 2 ολόκληρους μήνες την έκδοση του 114ου τεύχους του Αναρχικού. Ζητάμε συγγνώμη, τόσο για την καθυστέρηση, όσο και για τις όποιες ατέλειες παρουσιάζει το σημερινό τεύχος. Ελπίζουμε, σύντομα, να ξαναβρούμε τους παλιούς μας ρυθμούς...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ No.38

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Το πιο περίπλοκο πρόβλημα των Αναρχικών. **2.** Ο πολιορκητικός... κουτουλούσε σε καστρόπορτες - Αρχικά πινακίδων κρατικών αυτοκινήτων. **3.** Ιπτάμενα... αρχικά - Βιβλική ουτοπία. **4.** Ο "μάγκας" του θεάτρου σκιών (αιτιατική). **5.** Χωριό του Πηλίου που απειλείται από τους δήμους Βόλου και Νέας Ιωνίας - Ψωμοτύρι διάκων. **6.** Τα σκοτώνει η σύγχρονη πραγματικότητα - Τα αρχικά της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών (ανάποδα). **7.** Ποτάμι της Ικαρίας (γενική) - Το Εργατικό του Κέντρο διαθέτει ένα από τα πλουσιότερα αρχεία των εργατικών αγώνων στην Ελλάδα. **8.** Νησί του Αιγαίου, παλιά πατρίδα καπετανaίων, σήμερα κοσμικό θέρετρο. **9.** Ιταλικό άρθρο - Ο αόριστος του "έρχομαι" - Την διαθέτουν όλα τα κόμματα της βουλής (αρχικά). **10.** Το πρώτο όνομα του ψευδωνύμου του μεγάλου αγωνιστή Σπύρου Πρίφτη - "Μαύρος... ", ένα από τα πρώτα Αναρχικά έντυπα που κυκλοφόρησαν μετά τη χούντα.

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** Μορφή Αναρχικής οργάνωσης. **2.** Λέγονται και "άχρωμα" - Το 33 με γράμματα. **3.** Δυο γράμματα, ένας φθόγγος - Η πρώτη γυναίκα, κατά τη χριστιανική μυθολογία (ανάποδα). **4.** Παύλος... , Έλληνας Αναρχικός που έζησε στη Γαλλία στα τέλη του 19ου αιώνα (πέθανε το 1901). **5.** Το 13ο γράμμα του αλφαβήτου - Γαλλικό... γέλιο - Όμοια υγρά σύμφωνα. **6.** Ομόηχα φωνήεντα - Ρηχά. **7.** Η πρώτη υπηρεσία ασφαλείας των μπολσεβίκων, μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση - Αραβικό άρθρο. **8.** Το θηλυκό μοσχάρι. **9.** Η διάσπασή του, το 1968, ήταν επεικώς "άκαιρη" - Αρχικά ποδοσφαιρικού ομίλου της Κρήτης (ανάποδα) - Αμερικάνικο "εντάξει" (ανάποδα). **10.** Σύνολο φιλοσοφικών θεωριών που ανάγουν τον άνθρωπο σε κέντρο του σύμπαντος, μολονότι στις μέρες μας θεωρούνται ξεπερασμένες.

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια, δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ'όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της όλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

... έτσι απλά...

Αμάν πια...
Δεν περνάει μέρα να μην μας σπάσουνε τα νεύρα...
Ποιοι;
Μα, οι αυτόκλητοι !

Οι αυτόκλητοι "σοσιαλιστές" του πράσινου "κινήματος", αναπαλαιωτές και ανανεωτές. Πότε να μιλούν για... σοσιαλιστικές ιδιωτικοποιήσεις κατ'εντολή των Ευρωπαίων και πότε να εκστασιάζονται στους ήχους της μακεδονικής γκάϊντας... (όταν βέβαια δεν τρέχουν στις λογής λογιών πανα-γίες της Τήνου, του Σουμελά, της Πάτμου).

Οι αυτόκλητοι "καπιταλιστές" της μπλε "δημοκρατίας", με τον ψηλό ή με τον χοντρό. Πότε να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τη Βόρειο Ήπειρο και πότε να παρακαλούν τον Κλίντον να τους κλείσει ραντεβουδάκι με τον Μπερίσα... (όταν βέβαια δεν πασχίζουν να φανούν μοντέρνοι, συζητώντας με τον Ζακ Σιράκ για τον Πακέτο Ντελόρ).

Οι αυτόκλητοι "κομμουνιστές" του κόκκινου "κόμματος". Αυτοί τουλάχιστον δεν είναι ανανεωτές. Πότε να ευαγγελίζονται τη χειραφέτηση της εργατικής τάξης και πότε να γλύφουν τα ψωροκόκκαλα που τους πετούν οι μεγάλοι...

Οι αυτόκλητοι "ανοιξιάτικοι" νεομπλέ πολιτικοί. Πότε να υπόσχονται την ανανέωση και πότε να εμμένουν σαν υστερικές γεροντοκόρες στις συντηρητικότερες παραδόσεις...

Οι αυτόκλητοι "συνασπισμένοι αριστεροί προοδευτικοί". Πότε να ζητούν το ανθρώπινο πρόσωπο του σοσιαλισμού και πότε να κυνηγούν κατά πόδας την λιπαρή ουρά του καπιταλισμού...

Οι αυτόκλητοι, τέλος, "πολίτες" αυτής της χώρας, που το μόνο για το οποίο νοιάζονται είναι το γέμισμα της τσεπούλας τους με θαλασσοδάνεια και το γέμισμα του μυαλού τους με μπη-μούβιζ...

Για τους αυτόκλητους "επαναστάτες" θα πούμε άλλη φορά.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ
(No.37, τεύχος 113)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Κ	Ι	Γ	Κ	Λ	Λ	Ι	■	Κ	Α
2	Ρ	Δ	Ι	■	Ι	■	Ι	Δ	Ο	Υ
3	Ο	■	Α	Μ	Α	Α	■	Ο	Σ	Τ
4	Σ	Ο	Σ	Ι	Α	Λ	Ι	Σ	Μ	Ο
5	Τ	Ι	Ε	Ρ	Ρ	Α	■	Ι	Ο	Ν
6	Α	■	Ρ	■	Α	■	Ο	Λ	Σ	Ο
7	Ν	Ο	■	Σ	Π	Ο	Ρ	Ο	■	Μ
8	Δ	■	Ο	Τ	■	Π	Δ	Γ	Ο	Ι
9	Η	Τ	Χ	Α	Τ	Σ	■	Ο	Π	Α
10	Σ	Τ	Ι	Ρ	Ν	Ε	Ρ	■	Υ	Σ

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος Δ΄

Συνεχίζουμε και σ'αυτό το τεύχος την παρουσίαση των ακροδεξιών οργανώσεων και της δράσης τους μετά τις 24/7/1974.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Στις 23/7/1977, το ΑΝΤΙ δημοσιεύει τα εξής :

Ο Στράους τροφοδοτεί και με προκηρύξεις τους βασιλοχουντικούς της Αθήνας...

ΕΝΑ "ΑΖΗΤΗΤΟ" ΔΕΜΑ ΓΙΑ ΤΗ... ΜΑΡΙΑ ΖΕΚΙΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΟΧΟΥΝΤΙΚΩΝ ΣΤΗ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Το πακέτο που ταχυδρομήθηκε πριν λίγο καιρό, από το Μόναχο στην Αθήνα, δεν είχε αποστολέα αλλά μόνο παραλήπτη :

Τη "Χριστίνα Ζεκίου, Καλλιδρομίου 4, Αθήναι - Ελλάς".

Τα ελληνικά ταχυδρομεία το χαρακτήρισαν "ανεπίδοτο" και ύστερα από μια μικρή ταχυδρομική περιπέτεια παραδόθηκε στο Σύλλογο των Ελλήνων Φοιτητών του Μονάχου. Εκεί ανοίχτηκε και διαπιστώθηκε ότι περιείχε χουντοβασιλικές προκηρύξεις !

Είναι ένα ακόμα "μικρό στοιχείο" (πολύ... χειροπιαστό) για τις διασυνδέσεις των Ελλήνων φασιστών με τους Γερμανούς - ο εντοπισμός μιας πηγής "υλικού" για το χουντοβασιλικό παρακράτος. Ο παραλήπτης είναι πολύ γνωστό πρόσωπο : μνηστή του τεταρτοαυγουστιανού νεοφασίστα Δ. Ηλιόπουλου. Στο σπίτι της (Καλλιδρομίου 3) βρέθηκαν (11 Μαρτίου 1976) από τους ανακριτές Λιανάρη και Γυφτάκη δυο περίστροφα τύπου "Μπράουνινγκ" - τα ίδια ακριβώς με αυτά που χρησιμοποιεί η ελληνική αστυνομία - και αρκετές σφαίρες.

- Καταθέτοντας στον ανακριτή παραδέχτηκε ότι στη διάρκεια της επταετίας είχε ταυτότητα της Αστυνομίας της Αεροπορίας με την οποία έμπαινε ελεύθερα σε οποιαδήποτε αεροπορική βάση... Ο μνηστήρας της, Δ. Ηλιόπουλος, ανεψιός του Μάλλιου [1] και στενός φίλος του γνωστού ασφαλίτη Σαρδέλη [2], θεωρείται "σκληρός" και το όνομά του περιλαμβανόταν στον κατάλογο που οι δυο ανακριτές βρήκαν κατά την έφοδό τους στα γραφεία της "4ης Αυγούστου".

Αλλά κι ο "άγνωστος" αποστολέας, δεν είναι τόσο άγνωστος : στο Μόναχο θεωρείται βέβαιο ότι αποστολέας του πακέτου είναι γνωστός Βαυαρός δικηγόρος μέλος της Χριστιανικής Κοινωνικής Ένωσης (C.S.U.) του Στράους, που διατηρεί πάντα στενότατες σχέσεις με τους Έλληνες νεοφασίστες - στην Ελλάδα και στη Γερμανία.

Το ΑΝΤΙ (τ.50,51,52 και 54) αποκάλυψε τις σχέσεις του Στράους με το χουντοβασιλικό παρακράτος, σχέσεις που ΔΕΝ δημιουργήθηκαν μετά τη μεταπολίτευση, αλλά προϋπήρχαν.

Σημειώνουμε :

- Το 1963 ο εργατικός ακόλουθος της πρεσβείας, Φλώκος (αργότερα υπηρέτησε πιστά τη χούντα από την ίδια θέση) στέλνει προς όλα τα ελληνικά εργατικά κλιμάκια επιστολή - εγκύκλιο (αρ.πρωτοκ.78/ΒΚ 12) με την οποία συνιστά:

"...να βοηθήσουν στην δημιουργία Ενώσεων Ελλήνων Εφέδρων Αξιωματικών".

Ακόμη παροτρύνει τα μέλη τους να γίνουν... διερμηνείς, για να καταλάβουν καίριες θέσεις στα εργοστάσια και στα δικαστήρια για να μπορούν έτσι

"να παρακολουθούν τους αντεθνικώς δρώντας Έλληνας...".

- Την 1η Αυγούστου 1964 ιδρύεται με έδρα το Μόναχο η "Φιλεκπαιδευτική Εταιρία Βασιλεύς Όθων της Ελλάδος". Μεταξύ των ιδρυτικών στελεχών περιλαμβάνονται : Δ.Κούσης (τότε δ/ντής εργατικού κλιμακίου της ελληνικής πρεσβείας), Παύλος Μπακογιάννης [3], Κ.Κωτσοβίλης, Αρ. Καλλικλής, Τ.Μεταλληνός και πολλές προσωπικότητες της C.S.U., ο Δρ. Χανς Λίντεμαν, ο Αύγουστος Ρούντελ, ο Φραντς Βάγκνερ και άλλοι. Η εταιρία αρχίζει αμέσως τις εκπαιδευτικές επιχειρήσεις ιδρύοντας τα "Οθώνεια Σχολεία" (νηπιαγωγείο - δημοτικό - γυμνάσιο), αφού δεν υπάρχουν επίσημα ελληνικά σχολεία, συμπληρώνοντας έτσι το κενό. Ενώ όμως με ανακοίνωσή της (1/9/1964) η εταιρία υπόσχεται "δωρεάν παιδεία" για τα Ελληνόπουλα, στις 25/1/1966 εγκαινιάζεται μια "έκτακτος εισφορά" 100 γερμανικών μάρκων το χρόνο. Παράλληλα τα "Οθώνεια Σχολεία" χρηματοδοτούνται από το γερμανικό κράτος.
- Το 1965 διορίζεται στρατιωτικός ακόλουθος στην ελληνική πρεσβεία της Βόννης ο Ν. Μακαρέζος. Από την εποχή αυτή αρχίζει η συνεργασία του με το Φώτη Γούρα ή Γκούρα (σήμερα πρόεδρο του ΧΡΙΚΕ [4]), τον οποίο θα διορίσει αργότερα στο υπουργείο Συντονισμού μαζί με άλλους "μεταναστοπατέρες"...
- Το 1966, οι κυβερνήσεις των αποστατών αφαιρούν τα διαβατήρια από 14 αριστερούς μετανάστες, ενώ (Δεκέμβριος) 250 περίπου Έλληνες μετανάστες παίρνουν απειλητικά γράμματα με την υπογραφή "Μαύρη Χειρ"...

Με τη δικτατορία, η... προφητική εγκύκλιος του Φλώκου αρχίζει να υλοποιείται. Μια σειρά από "οργανώσεις" ξεφυτρώνουν ξαφνικά στον "κήπο" του Στράους και προπαγανδίζουν την "εθνοσωτήριο" βοηθώντας παράλληλα με καθαρά χαφιεδίστικες ενέργειες. Ο κύκλος των προσώπων είναι πάντα ο ίδιος, μόνο που ανάλογα με τις περιστάσεις αλλάζουν ετικέτα... Έναν "τίτλο" διατηρούν όμως οι περισσότεροι : την ιδιότητα του μέλους της C.S.U. του Στράους...

Ένα πρόσωπο που παίζει πρώτο ρόλο είναι ο Ιωάννης Κωτσοβίλης [5], γνωστός και εδώ αρκετά : είναι σήμερα πρόεδρος ή ηγετικό στέλεχος σε... 4 τουλάχιστον ➡

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

τέτοιες οργανώσεις της Δ.Γερμανίας και σαν ανηψιός του προέδρου της Βουλής κ. Κ. Παπακωνσταντίνου που ισχυρίζεται ότι είναι, πηγαινοέρχεται στην Ελλάδα κι έχει πολλές επαφές - μετά τη μεταπολίτευση...!

Όταν έγινε η δικτατορία, ο Κωτσοβίλης, σαν πρόεδρος της "Ενώσεως Εφέδρων Αξιωματικών", με προκήρυξη χαιρετίζει τη χούντα και γράφει μεταξύ άλλων απευθυνόμενος στους Έλληνες μετανάστες :

"... Δείξε ότι δεν είσαι Κογκολέζος αλλά Έλληνας, βροντοφώνησε και εδώ, στο εξωτερικό, στους ψευδοδημοκράτας..."

Λίγο μετά (6 του Μάη 1967) σ'ένα άλλο κείμενο - ιδρυτική διακήρυξη διαβάζουμε :

"Δόξα σοι ο Θεός ανεφώνησαν την 21ην Απριλίου 1967 άπαντες οι υγιώς σκεπτόμενοι Έλληνες, όταν επληροφορήθησαν με ανακούφισιν και ιδιαιτέραν ικανοποίησιν την εθνοσωτήριον...".

Πρόκειται για την ιδρυτική διακήρυξη της "Εθνικής Κινήσεως Ελλήνων εν τη Δυτ. Γερμανία", με στελέχη τους Κ.Κωτσοβίλη, Καλαϊτζή, Ανδρεόπουλο, Π.Στενό, Γρ.Δρακόπουλο και πρόεδρο το σημερινό πρόεδρο του ΧΡΙΚΕ, Φ.Γούρα.

Τον τρόπο με τον οποίο ιδρύθηκε αυτή η "οργάνωση" και τις φιλοδοξίες της αποκαλύπτει - μετά τη διάλυσή της - μια συνέντευξη ενός μέλους της, του Π.Αθανασιάδη, στην ελληνική εκπομπή της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας. Λέει χαρακτηριστικά :

"Η πρώτη υπόσχεση που μου δόθηκε ήταν ότι η Ε.Κ.Ε. θα γινόταν ελληνικό κόμμα, όπως η Ε.Ρ.Ε., η Ε.Κ., και το αντάλλαγμα ήταν ότι θα ήμουνα ο πρώτος υποψήφιος βουλευτής".

Η οργάνωση της Ε.Κ.Ε. θυμίζει λίγο... Τ.Ε.Α. και λίγο... προσκόπους ! Πιο πάνω από τα απλά μέλη είναι οι "τομεάρχες" και πιο πάνω απ'αυτούς οι "κλαδάρχες"... Επειδή κανένας δεν ξέρει τί "μας επιφυλάσσει το μέλλον"... δημοσιεύουμε μερικά ονόματα τομεαρχών :

Α' Κλάδος

Κλαδάρχης : Δημήτριος-Τηλέμαχος Παπαδόπουλος.

Τομεάρχες : Στ.Αδάμ, Παν.Αγγέλης, Δημ.Αναστασιάδης, Ι.Αναστασιάδης, Νικ.Βαφειάδης, Στ.Γκελμπασίδης, Γ.Διαμαντής, Σπ.Μανασής, Δημ.Μετακίδης, Δαν. Μουλδουβάνης, Στ.Μπέτσιος, Στ.Νικολόπουλος, Θεοχ.Παππάς, Γ.Παυλίδης, Χρ.Ρούκος, Χρ.Σαλτσογλίδης, Ηλ.Σιαμανίδης, Αρ.Τσελίκος, Νικ.Τσίκας, Ιω.Χατζόγλου, Δημ.Ψυράκης.

Β' Κλάδος

Κλαδάρχης : Γεώργιος Αρβανίτης.

Τομεάρχες : Γρηγόριος Αυγέρης, Κυριάκος Γιλτίδης, Αικατερίνη Γούβη, Ευάγγελος Γούσης, Άγγελος Δήμου, Εμμανουήλ Ψαρρός, Σταύρος Χριστόπουλος, Μιχαήλ Νταγιάννης, Ανδρέας Πλατής, Παντελής Σταμούλης, Φώτιος Τζανής, Θεόδωρος Παππάς, Παρασκευή Σισμανίδου, Χαράλαμπος Μοσχόπουλος, Ευφραξία Μαρτινοπούλου, Ελπινίκη Παριανού.

Η Ε.Κ.Ε. είχε την... πρωτοποριακή να δημοσιεύει τα ονόματα των μελών της στις προκηρύξεις υπέρ της χούντας που κυκλοφορούσε, κάτω συνήθως από διάφορα "μηνύματα" των κορυφαίων της επταετίας. Τέτοια μηνύματα έστειλαν στην Ε.Κ.Ε. ο Γ.Παπαδόπουλος (αρ.πρωτ. 2768/Σ/942, αρ. διεκπ. 55681/2393), ο Παττακός, ο Μακαρέζος και ο Δ.Πατίλης. Ήθελαν έτσι να εντυπωσιάσουν με τη... μαζικότητα της οργάνωσης και να δείξουν την "πλατειά υποστήριξη" των Ελλήνων εργατών της Δυτ.Γερμανίας.

Μέσα του 1968 και ύστερα από το αντικίνημα του Κωνσταντίνου Γλύξμπουργκ σημειώνεται στην Ε.Κ.Ε. διάσπαση. Ο Γρ.Δρακόπουλος και οι άνθρωποί του αποχωρούν σαν "μοναρχικοί"... Την ίδια εποχή αρχίζει ανοιχτή διαμάχη μεταξύ των στελεχών της Ε.Κ.Ε. "Νέοι" και ανερχόμενοι κατηγορούν τον Κ.Κωτσοβίλη για οικονομικές ατασθαλίες.

Το Φλεβάρη του 1969 η Ε.Κ.Ε. κυκλοφορεί την τελευταία της προκήρυξη, που είναι μια επιστολή "διαμαρτυρίας" προς την παλική κυβέρνηση για τη στάση της απέναντι στη χούντα.

Στη θέση της Ε.Κ.Ε. - εκτός από την υπάρχουσα "Ένωση Ελλήνων Εφέδρων Αξιωματικών" - δημιουργείται με τη βοήθεια του χουντικού προξένου του Μονάχου, Αθανασίου, μια καινούρια φασιστική - χουντική οργάνωση, ο "Σύνδεσμος Ελλήνων Βαυαρίας"...

Ο Φ.Γκούρας έρχεται στην Ελλάδα και τοποθετείται από το Μακαρέζο στη Διεύθυνση Προγραμματισμού Έργων Οδοποιίας του Υπουργείου Συντονισμού και ανοίγει γραφείο στην πλατεία Μεταξά 4.

Δυο άλλα "μαγαζιά" απ'όπου η χούντα ασκούσε την προπαγάνδα της στους Έλληνες εργάτες της Δυτ.Γερμανίας, ήταν :

- Η "Εκκλησιαστική Κοινότητα".
- Η "Φιλεκπαιδευτική Εταιρία Βασιλεύς Όθων της Ελλάδος".

Η "Εκκλησιαστική Κοινότητα", ο πρώτος ελληνικός σύλλογος στη Γερμανία, που ιδρύθηκε στο Μόναχο εκπροσωπόντας την ελληνορθόδοξη παροικία της περιοχής, με πρόεδρο τον Κ.Κωτσοβίλη και κοινοτικό συμβούλιο τους Γρ.Δρακόπουλο, Μαρία Μόζερ-Φίλτσου, Άγγελο Ραφαηλίδη, Κωνσταντίνο Καραγιάννη και Κ.Λαντούρη, μετατρέπεται στα χρόνια της χούντας σε πρακτορείο της και οργανώνει διάφορες εκδηλώσεις "συμπαράστασης" των Ελλήνων εργαζομένων προς τη δικτατορία. (Μέρα της "πολεμικής αρετής" ó... "συντριβή των κομμουνιστοσυμμοριτών"... κλπ.).

Είχε μάλιστα την πρωτοβουλία να ανακηρύξει σε ειδική συγκέντρωση σαν "ευεργέτη του ελληνισμού" τον εφοπλιστή Λαιμό. Αλλά οι Έλληνες δημοκράτες χάλασαν την παράσταση : διαλύσανε τη συγκέντρωση με τη βία...

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

• Το γερμανικό περιοδικό SPIEGEL κατάγγειλε στις 16/4/1973 ότι ο Κωτσοβίλης προσπαθούσε να "πείσει" τις βαυαρικές αρχές να αναγνωρίσουν την Κοινότητα σα "πρόσωπο δημοσίου δικαίου", πράγμα που σήμαινε πως οι γερμανικές επιχειρήσεις θα μπορούσαν να κρατούν "θρησκευτικό φόρο" από τους Έλληνες εργάτες της Δυτ.Γερμανίας. Τελικά με απόφαση του φίλου του υπουργού Παιδείας και θρησκευόμενου, Μάγιερ (SUDDEUTSCHE ZEITUNG 4/2/1976).

Τα έσοδα της "Εκκλησιαστικής Κοινότητος" κυμαίνονται, σύμφωνα με υπολογισμούς που γίνονται στις γενικές συνελεύσεις της, από 60 - 100 χιλιάδες γερμανικά μάρκα το χρόνο. Ο Κ.Κωτσοβίλης εξακολουθεί και σήμερα να παραμένει πρόεδρος, παρά το γεγονός ότι κατηγορήθηκε από παλιούς συνεργάτες του (την Μαρία Μόζερ-Φίλτσου, ταμία του Δ.Σ.), για κατάχρηση ποσού 100 - 130.000 γερ. μάρκων και παρόλο που τέσσερα μέλη της Εξελεγκτικής Επιτροπής της Κοινότητας τον έχουν μηνύσει.

Ο Κ.Κωτσοβίλης όμως, σαν Γενικός Γραμματέας της "Φιλεκπαιδευτικής Εταιρίας" και διοικητικός διευθυντής των "Οθωνείων Σχολείων"... συμπλήρωνε την "εθνοπρεπή ανατροφή" των Ελληνόπουλων της Γερμανίας με "συστήματα προσκόπων, λυκόπουλων... κλπ.".

Παρά τις πολλές καταγγελίες που υποβλήθηκαν τόσο από γονείς, όσο και από καθηγητές που δίδαξαν στο "Σχολείο", τα βαυαρικό υπουργείο Παιδείας άφησε για πολύ καιρό ανενόχλητο τον Κ.Κωτσοβίλη να επιτελεί το... εκπαιδευτικό του έργο, μέχρι ν'αναγκαστεί, ύστερα από έντονη κινητοποίηση των Ελλήνων δημοκρατών, να σταματήσει την επιχορήγηση. Και παρ'όλο που έχει στη διάθεσή του ολόκληρο το "Φάκελλο Κωτσοβίλη", εξακολουθεί να σιωπά... Αυτή η κινητοποίηση ανάγκασε και το ελληνικό υπουργείο Παιδείας να κλείσει τα "Οθώνεια Σχολεία" και να ιδρύσει τα λεγόμενα "Προξενικά".

Ο Κ.Κωτσοβίλης φαίνεται να είναι το "χαϊδεμένο παιδί" του Στράους και της C.S.U. Στις 16/4/1973 το SPIEGEL δημοσίευσε την πληροφορία ότι ο Κωτσοβίλης δήλωνε :

"Θα μπορούσα αν ήθελα, να γίνω υπουργός Παιδείας στην Ελλάδα".

Φυσικά, το θέμα δεν κλείνει εδώ - είναι τεράστιο. Το ΑΝΤΙ συγκεντρώνει στοιχεία για τη δράση του "εκτός Ελλάδος" νεοφασιστικού κυκλώματος (θα τα παρουσιάσει σε προσεχές τεύχος) [7], γιατί πιστεύει ότι αποτελεί μια μόνιμη απειλή. Δεν έρχονται ΜΟΝΟ προκηρύξεις απ'έξω, βέβαια...

ΑΝΤΙ, Β' περίοδος, τεύχος 76, 23/7/1977.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Από τους πιο γνωστούς βασανιστές της χούντας, ο αστυνόμος Ευάγγελος Μάλλιος εκτελέστηκε το 1976 από την 17 Νοέμβρη. Ανάμεσα σ'εκείνους που στενοχωρήθηκαν για την εκτέλεση, ήταν κι ο Μίκης Θεοδωράκης, ο οποίος όταν το έμαθε – στην Αυστρία, όπου βρισκόταν τότε – αναφώνησε το γνωτό, πονεμένο : "Α, ρε Βαγγέλη...".
2. Ο Χριστόφορος Σαρδέλης ή Σαρδελής, γνωστός και σαν "Τανάλιας" ήταν από τους πιο γνωστούς βασανιστές του "σπουδαστικού" της χουντικής ασφάλειας. Λίγο μετά την πτώση της χούντας, τον πέτυχε στο δρόμο ο Στέφανος Τζουμάκας (σήμερα βουλευτής του ΠΑΣΟΚ) και τον "περιποιήθηκε κατάλληλα".
3. Ακροδεξιός και βασιλόφρων, ο Παύλος Μπακογιάννης, δεν προσχώρησε στη χούντα. Έμεινε στη Γερμανία και βολεύτηκε στην "Deutsche Welle", παίρνοντας συνεντεύξεις από διάφορους "επώνυμους αντιστασιακούς" (π.χ. από τον Αντρέα Παπανδρέου). Μετά την πτώση της χούντας ήρθε στην Ελλάδα, με γερό κομπόδεμα και πάμπολλες "υψηλά ιστάμενες" γνωριμίες (ανάμεσά τους κι η Ντόρα Μητσοτάκη). Στη συνέχεια, συνεταιρίστηκε με τον Κοσκωτά, πρόλαβε όμως κι αποχώρησε απ'την ΓΡΑΜΜΗ Α.Ε πριν ξεσπάσει το σκάνδαλο. Η εκτέλεσή του, που αποδόθηκε στην "17 Νοέμβρη", λέγεται ότι είχε σχέση με αυτό ακριβώς το σκάνδαλο και μάλιστα έχουν κυκλοφορήσει πολλές φήμες που λένε πως "φαγώθηκε" απ'το περιβάλλον του Μητσοτάκη "επειδή γνώριζε πολλά".
4. Για τον Φ.Γούρα ή Γκούρα και το ΧΡΙΚΕ (Χριστιανοκοινωνικό Κόμμα Ελλάδος) θα γράψουμε στο επόμενο τεύχος.
5. Προφανώς τυπογραφικό λάθος. Πρόκειται για τον Κωνσταντίνο Σ. Κωτσοβίλη.
6. Η "ημέρα της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων και της Συντριβής των Κομμουνιστοσυμμοριτών στον Γράμμο" είχε καθιερωθεί και γιορταζόταν από τη χούντα (αλλά και στα πρώτα μεταχουντικά χρόνια) στις 29 Αυγούστου. Αργότερα μετονομάστηκε σε "ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων" και πριν μερικά χρόνια αποφασίστηκε να γιορτάζεται στις 15 Αυγούστου.
7. Εκτός από κάποια σποραδικά (ενδιαφέροντα, ωστόσο) άρθρα, το ΑΝΤΙ δεν προχώρησε στη συστηματική παρουσίαση της δράσης των Ελλήνων ακροδεξιών στο εξωτερικό.

Ο Κ.Κωτσοβίλης κι ο Φραντς-Γιόζεφ Στράους (ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΑΡΡΟΣ, 6/10/1979).

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

➡

Όπως είναι αναμενόμενο, ο Κωτσοβίλης είναι από τους πρώτους που μπαίνουν στο στόχαστρο των αντιχουντικών, όχι μόνο λόγω της στάσης του κατά το 1967 - 1974, αλλά και επειδή εξακολουθεί να κινείται στα ίδια ακροδεξιά πλαίσια. Ο Κωτσοβίλης, όμως, έχει - όπως είδαμε - ισχυρούς προστάτες και μάλιστα σε θέσεις-κλειδιά στην πολιτική ζωή της Δ.Γερμανίας. Έτσι, το κύριο βάρος του ξεσκεπάσματος της δράσης του πέφτει κύρια στους Έλληνες φοιτητές, οι οποίοι, στο κάτω-κάτω δεν φοβούνται τις μηνύσεις που καταθέτει σωρηδόν ο Κωτσοβίλης εναντίον όσων τον ενοχλούν.

Στις αρχές του 1976, ο Σύλλογος των Ελλήνων Φοιτητών και Επιστημόνων Μονάχου στέλνει ανοιχτή επιστολή στις ελληνικές εφημερίδες (δημοσιεύτηκε απ'όσο ξέρουμε στην ΑΥΓΗ), με την οποία καταγγέλλουν τον Κωτσοβίλη για άσκηση φιλοχουντικής προπαγάνδας στο "Οθώνειο Σχολείο", του οποίου είναι διευθυντής, χωρίς να είναι καν εκπαιδευτικός.

Έξω φρενών, ο Κωτσοβίλης καταφεύγει στην προσφιλή του μέθοδο της τρομοκράτησης. Στέλνει στον αντιχουντικό σύλλογο επιστολή με την οποία απειλεί, εκτός των άλλων, και ότι "θα καταφύγει στη δικαιοσύνη". Φυσικά, οι καιροί έχουν αλλάξει κι έτσι, στην επιστολή του, δεν παραλείπει ν'αναφέρει ότι όλα αυτά συμβαίνουν, "... μετά την επαναφορά της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας εις τον τόπον μας, αλλά και την προσπάθεια όλων δια την Εθνικήν ενότητα...", μολονότι στα δικαστήρια της Βαυαρίας εξακολουθούν να εκκρεμούν αρκετές από τις μηνύσεις που είχε υποβάλει εναντίον Ελλήνων μεταναστών και προσφύγων, για "παράνομη είσοδο στη Δ.Γερμανία" κλπ., μόνο και μόνο επειδή ήταν αντίθετοι στο στρατοκρατικό καθεστώς της Αθήνας.

Το πράγμα αρχίζει να παίρνει διαστάσεις τον Αύγουστο του 1976, όταν οι Έλληνες δημοσιογράφοι της Deutsche Welle και των ελληνικών εφημερίδων (της Γερμανίας και της Ελλάδας), (αρχικά - ήδη από το 1970 - ο πρώην συνεργάτης του, Παύλος Μπακογιάννης, κι αργότερα ο Βασίλης Μαθιόπουλος), πιεσμένοι από την οργή του ελληνικού στοιχείου του Μονάχου, βγάζουν στη φόρα τη φιλοχουντική δραστηριότητα και τις οικονομικές ατασθαλίες του Κωτσοβίλη.

Ο τελευταίος κινητοποιεί τους "ανθρώπους του", που αρχίζουν εκστρατεία γραφής επιστολών και παρεμβάσεων για να τον "ξελασπώσουν". Χαρακτηριστικά αναφέρουμε την επιστολή που έστειλε στις ελληνικές εφημερίδες του Μονάχου και της Ελλάδας, στις 12/8/1976, ο Γ.Παναγιωτόπουλος, ιδιοκτήτης εστιατορίου στη βαυαρική πρωτεύουσα, στην οποία - ούτε λίγο, ούτε πολύ - εκθειάζει την... δράση του Κωτσοβίλη κατά της δικτατορίας (!) και δεν διστάζει να πει ότι αυτοί που τον καταγγέλλουν είναι οι χουντικοί υπάλληλοι του προξενείου και τα "υπολείματα" των χουντικών συλλόγων της Δ.Γερμανίας...

Στα μέσα Αυγούστου (1976), οι ελληνικές εφημερίδες αποκαλύπτουν την ύπαρξη "βασιλοχουντικής οργάνωσης που δρα στην Δυτική Ευρώπη, υπό την ηγεσία του σμηνάρχου ε.α. Ιωάννη Παλαιολόγου, σκληροπυρηνικού χουντικού, εκπρόσωπος του οποίου στο Μόναχο δεν είναι άλλος από τον Κωνσταντίνο Κωτσοβίλη...". (βλ. ΑΥΓΗ, 26/8/1976).

Στις 18/4/1977, τα ΝΕΑ γράφουν ότι "... ο γενικός εισαγγελέας του Μονάχου κ.Στόκερ..." έθεσε στο αρχείο "... την μήνυση του Κωνστ.Κωτσοβίλη, εναντίον του ανταποκριτή των "Νέων" στη Βόννη κ.Β.Μαθιοπούλου, για δημοσίευμα του τελευταίου, τον περασμένο Αύγουστο...".

Στις 23/7/1976, το ΑΝΤΙ, εκτός από τα όσα είδαμε παραπάνω, δίνει το ακόλουθο "βιογραφικό σημείωμα":

ΚΩΤΣΟΒΙΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Σύμφωνα με πληροφορίες, φθάνει στη Γερμανία στις αρχές του 1950 και λίγο αργότερα φεύγει για να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία στη Σμύρνη, στο ΝΑΤΟ. Ξανάρχεται στη Γερμανία για να σπουδάσει αρχιτεκτονική.

- Το 1961 ιδρύει δικό του φοιτητικό σύλλογο και αρχίζει τις γνωριμίες του με "τους φιλέλληνες βαυαρούς πρίγκιπες" και τις προσωπικότητες της C.S.U. ...
- Γύρω στα 1963 δίνει εξετάσεις και αποκτά τον τίτλο του διερμηνέα "παρά τω δικαστηρίω".
- Τελευταία, ο ίδιος υπερηφανεύτηκε ότι ήταν μεταφραστής της δικογραφίας του Ρολφ Πόλε.
- Το 1964, μαζί με άλλους ιδρύει τη "Φιλεκπαιδευτική Εταιρία Βασιλεύς Όθων της Ελλάδος" και τα "Οθώνεια Σχολεία". Λίγο αργότερα (1965) γνωρίζεται με το Μακαρέζο και το Φώτιο Γούρα, με τον οποίο θα συνεργαστούν στην "Εθνικήν Κίνησιν Ελλήνων" της Δυτ. Γερμανίας. Παράλληλα, γίνεται πρόεδρος της "Εκκλησιαστικής Κοινότητος" και διοικητικός διευθυντής των "Οθωνείων Σχολείων".
- Στενότατος φίλος του υπουργού Παιδείας της Βαυαρίας, Λάουερμπαχ και του Μάγιερ της C.S.U., είναι και ο ίδιος μέλος του κόμματος του Στράους.
- Στις 3/5/1970 ο Π.Μπακογιάννης, από τη Βαυαρική Ραδιοφωνία, τον κατάγγειλε σαν "αρχηγό των παρακρατικών της χούντας, επαγγελματία εθνικόφρονα και τοποτηρητή του Μακαρέζου..." και ζήτησε την απέλασή του από τη Γερμανία. Γερμανικό περιοδικό, εξάλλου, αποκάλεσε τη "Φιλεκπαιδευτική Εταιρία", "κέντρο της ελληνικής ΚΥΠ".
- Τελευταία, παραμένοντας πρόεδρος της "Κοινότητος", εξαπέλυσε μια σειρά μηνύσεων εναντίον δημοκρατικών φοιτητών που καταγγέλλουν τη δράση του.

➡

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

➠

● Παρά το γεγονός ότι χαρακτηρίστηκε από γερμανικό δικαστήριο σαν "αναξιόπιστο πρόσωπο", εξακολουθεί να παραμένει διερμηνέας του γερμανικού κράτους ! Οι φίλοι του στη Βαυαρία είναι πολύ ισχυροί...

Ο Κωτσοβίλης κάθεται για λίγον καιρό ήσυχος. Οι εφημερίδες, τα ΜΜΕ, αλλά και οι αντιχουντικοί σιγά-σιγά τον ξεχνούν.

Με την ίδρυση της ΕΝΕΠ, φυσικά, σπεύδει να ενταχθεί απ' τους πρώτους.

Από τις αρχές του 1979, επιστολές του για διάφορα θέματα (όλες τους βέβαια με ακροδεξιές προεκτάσεις) δημοσιεύονται στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ, στο ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΑΡΡΟΣ (εβδομαδιαίο όργανο της ΕΝΕΠ), στην ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ (που εκδίδουν ο χουντικός υπουργός Βοβολίνης κι ο αδελφός του), κλπ.

Στις 6/10/1979, το ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΑΡΡΟΣ δημοσιεύει συνέντευξη που έδωσε ο Φραντς-Γιόζεφ Στράους, με την ευκαιρία της υπογραφής (28/5/1979) της Συνθήκης Προσχώρησης της Ελλάδας στην ΕΟΚ των 9,

> "... εις τον κ. Κ. Σ. Κωτσοβίλην, αρχισυντάκτην του ειδησεογραφικού πρακτορείου πολιτικών και οικονομικών ειδήσεων των Βαλκανικών Χωρών, ΖΑΚΟ INFOPRESS, τακτικόν μέλος της Ενώσεως Συντακτών Βαυαρίας, πρόεδρον της Ελληνικής Ορθοδόξου Κοινότητος Μονάχου, μέλος του Κόμματος της Χριστιανοκοινωνικής Ενώσεως Βαυαρίας(CSU) και συνεργάτην της ΕΝΕΠ...".

Σήμερα, ο Κωτσοβίλης εξακολουθεί να το παίζει "δημοσιογράφος - διερμηνεύς", στο Μόναχο (Jakob-Klar 9, τηλ. 2716385, φαξ (;) 2711534 και στην κοντινή Steinsdorf 10, τηλ. 298443). Φυσικά, εξακολουθεί να έχει τις "επαφές του" με τη γερμανική, αλλά και με την ελληνική άκρα δεξιά...

⟵⟶

Θυμίζουμε ότι η ΕΝΕΠ ήταν η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ, δηλαδή του κόμματος του Στέφανου Στεφανόπουλου

Στο επόμενο τεύχος μας θα συνεχίσουμε την παρουσίαση και άλλων ακροδεξιών οργανώσεων.

ενα... παραλειπόμενα... παραλ

27 ετών ήταν ο Νίκος Χάλαρης. Η ανάγκη τον οδήγησε στη "διακεκριμένη κλοπή"... Η ανάγκη, διογκωμένη από μια κοινωνία που πέρα από το χρήμα δεν αναγνωρίζει καμμιά άλλη αξία. Ο πέμπτος ανακριτής του Πειραιά, στον οποίο οι μπάτσοι οδήγησαν το Νίκο, αποφάνθηκε πως έπρεπε "να προστατευθεί το δίκαιο του ιδιοκτήτη", δηλαδή του πρώτου κλέφτη. Έτσι, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, ο δεύτερος κλέφτης οδηγήθηκε στον Κορυδαλλό. Μια εβδομάδα αργότερα, η ίδια κοινωνία, που τον οδήγησε στην κλοπή, δείχνοντάς του όλη της την περιφρόνηση και τη σκληρότητα, τον οδήγησε στον θάνατο. Στις 23/8/95, ο Νίκος βρέθηκε από συγκρατουμένους κρεμασμένος στο κελί του...

Γιατί διαμαρτύρεστε βρε παιδιά; Ξέρετε κανέναν να δουλεύει τζάμπα; Οι "άνθρωποι" έβαλαν τα καλά τους με τ'ασημένια κουμπάκια και τα σειρήτια, πήραν τα πράγματά τους (USI και περίστροφα και κράνη και κλομπ κι ασπίδες και δακρυγόνα και, τέλος πάντων,ότι μπορεί να χρειαστεί ένα φτωχό κρατικό όργανο για την εκτέλεση του καθήκοντός του), ξεσηκώθηκαν μες στη μαύρη νύχτα και έτρεξαν στην παραλιακή λεωφόρο να πιάσουν τους καμικάζηδες που προκαλούν την ανόρθωση των τριχών του κάθε καθώς πρέπει νοικοκύρη... Ε, αφού οι καμικάζηδες λακίσαν, αυτοί τί έπρεπε να κάνουν; Να φύγουν άπρακτοι; Τη στήσανε λοιπόν κι αρχίσανε να βγάζουν το ψωμάκι τους, γράφοντας τους περαστικούς εποχούμενους νοικοκυρέους...

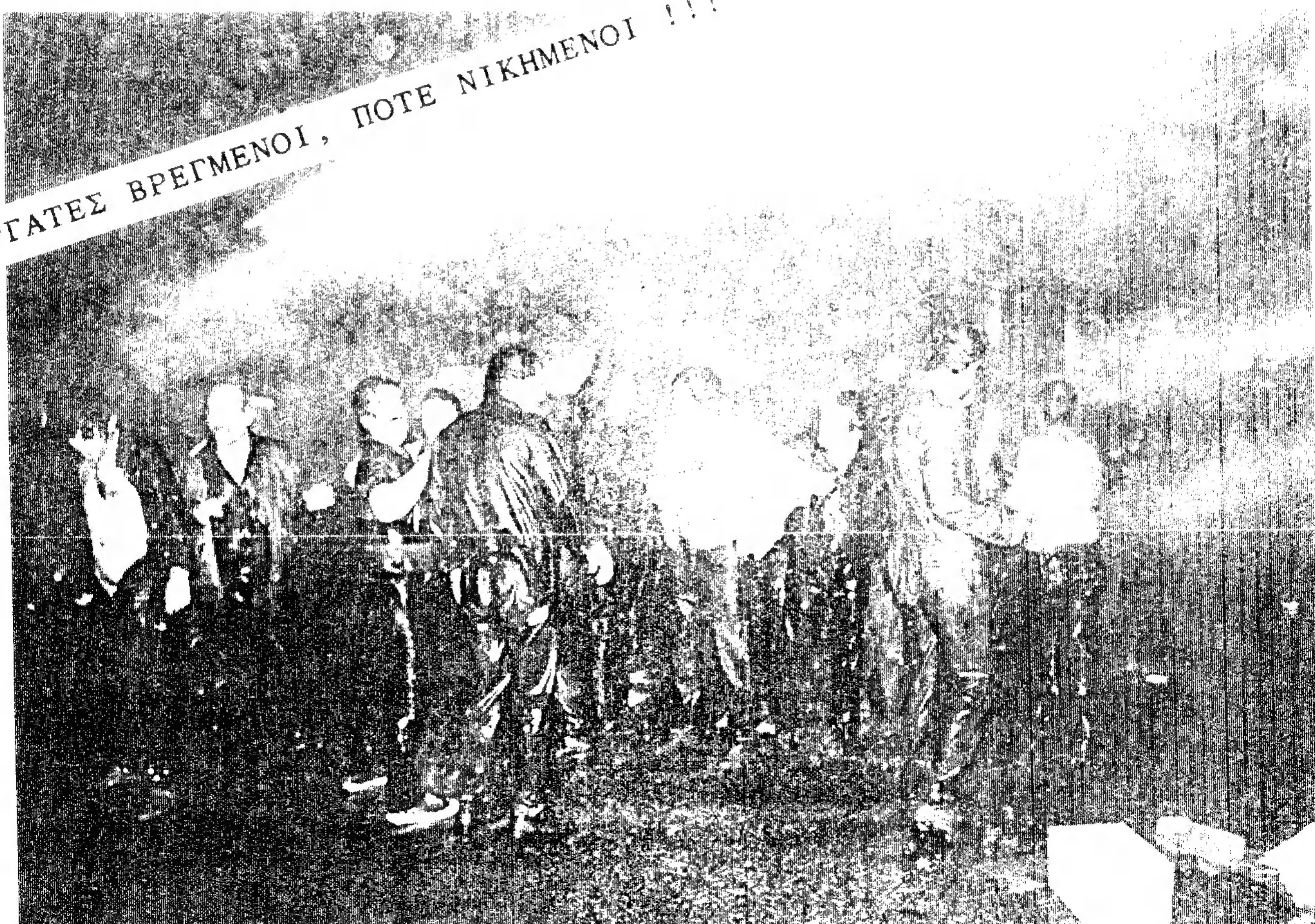

Α, ναι! Ξεχάσαμε να ευχαριστήσουμε την κυβέρνηση για την χαρά και την περηφάνεια που μας γέμισε... Με τί; Μα, με την ίδρυση του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ !!!

Καλά ντε ! Μη βαράτε ! Ούτε πλάκα δεν μπορούμε να κάνουμε;

Δυο μήνες έκανε να βγει ο Αναρχικός, κι ο Jacques Chirac πρόλαβε να ρίξει δυο πυρηνικές βόμβες στην περιοχή της Mururoa. Στο μεταξύ, έληξε κι η Ελληνομακεδονική αναμέτρηση... Μακάρι να κρατήσει και να ευδοκιμήσει Ακούσαμε, πάντως, ότι οι γαλλικές πυρηνικές δοκιμές δεν είναι παρά "θέμα γοήτρου" της συνευρωπαϊκής μας χώρας. Χωρίς να είμαστε απαισιόδοξοι, πιστεύουμε ότι κανείς δεν δοκιμάζει τα όπλα του, αν δεν σκέφτεται - τουλάχιστον - να τα χρησιμοποιήσει. ΠΟΥ άραγ Οι τεχνικές δυσκολίες (και οι οικονομικές, ως συνήθως) δεν μας επιτρέπουν να εκφράσουμε λεπτομερώς τις ανησυχίες που μας προκαλεί η μικροπολιτική σκηνή της χώρας. Επισημαίνουμε, ωστόσο, τη συνέντευξη του Κώστα Πλεύρη στην Όλγα Μπατή (στο περιοδικό ΓΥΝΑΙΚΑ), τη συνέντευξη του Διονύση Λιάρου στο φασιστοπασοκικό ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ του Μιχαλόπουλου, τις απανωτές τηλεοπτικές εμφανίσεις του Βαγγέλη Γιαννόπουλου (σ'όλα τα ακροδεξιά κανάλια...), αλλά και τις "αρχηγικές" εμφανίσεις των αντιπολιτευομένων όλων των κομμάτων (από τον "καταφερτζή" Στέφανο Μάνο μέχρι τον "πικραμένο εκπολιτιστή" Δημήτρη Τσοβόλα. Τα κόμματα διαλύονται κι αυτό θα ήταν καλό αν φαινόταν κάποια ισχυρή αντιεξουσιαστική εναλλακτική προοπτικήΤέτοια προοπτική, ωστόσο, δεν φαίνεται στον ορίζοντα... Έτσι, φοβόμαστε ότι η ερχόμενη αλλαγή θα είναι προς το (πολύ) χειρότερο. Το "μανιφέστο" του UNABOMBER, που έδωσε στην ελληνική δημοσιότητα το ΠΟΝΤΙΚΙ, ήταν φοβερά ενδιαφέρονΕνδιαφέρουσες και κάποιες ειδήσεις, πάλι στο ΠΟΝΤΙΚΙ, για τη μεταχείριση που επιφυλάσσει η... φιλόξενη κοιτίδα της δημοκρατίας στους τριτοκοσμικούς μετανάστες : νάρκες στα σύνορα που διαμελίζουν Πακιστανούς... μπάτσοι που τσακίζουν Αλβανούς στο ξύλο... κλ Συνεχίζεται η "προσωρινή" (ουδέν μονιμότερον του προσωρινού) κράτηση του Χριστόφορου Μαρίνου, μολονότι όσοι τον είδαν να συμμετέχει στη ληστεία του Νοσοκομείου Νικαίας, αποκαλύπτεται ότι τον είδαν ανάμεσα... στ'άστρα που έβλεπαν απ'το ξύλο που έτρωγα Όσο για τους εργαζόμενους της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης του Περάματος, ένα και μόνο ένα μπορεί να είναι το συμπέρασμα (και το σύνθημα) :

11 χρόνια από την τραγωδία της Bhopal...

Οι πιθανότητες ενός νέου πολύνεκρου "χημικού ατυχήματος" αυξάνονται

Η μοιραία διαφυγή ισοκυανικού μεθυλίου (methyl isocyanate) από το εργοστάσιο κατασκευής ηλεκτρικών στηλών της Union Carbide, γνωστότερης σαν UCAR, στην ατμόσφαιρα της περιοχής της πόλης Bhopal στην Ινδία, το Δεκέμβρη του 1984, ξεσήκωσε μια πραγματική θύελλα ανησυχιών σ'ολόκληρο τον κόσμο, σχετικά με το ενδεχόμενο μιας νέας χημικής συμφοράς. Στις ΗΠΑ και στην Ινδία πάρθηκαν κάποια νομοθετικά μέτρα για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων που θ'απειλήσουν πιθανόν κάποιες κατοικημένες περιοχές, ενώ ο ΟΗΕ ανανέωσε τη διαφωτιστική του εκστρατεία για τους κινδύνους που προκύπτουν από τη χρήση κάποιων τοξικών ουσιών. Παρ'όλα αυτά, σήμερα, μετά από μια δεκαετία, οι βιομηχανικές χημικές διαδικασίες κι οι ενδεχόμενοι κίνδυνοι εξακολουθούν να αγνοούνται σε μεγάλο βαθμό. Αν, ο μη γένοιτο, ξανασυμβεί κάποιο παρόμοιο ατύχημα, το πιθανότερο είναι πως οι επιστήμονες θα βρεθούν, όπως βρέθηκαν και στην Bhopal, μπροστά σε μια νέα "μυστηριώδη δηλητηριώδη ουσία"...

Επί πλέον, οι κίνδυνοι επανάληψης της τραγωδίας δεν έχουν καθόλου μειωθεί. Στη διάρκεια της δετίας πρίν την Bhopal (1976 - 1984), ο Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και την Ανάπτυξη (Ο.Ο.Σ.Α.) είχε καταγράψει 74 περιστατικά χημικής καταστροφής μεγάλου μεγέθους. Στη διάρκεια της δετίας μετά την τραγωδία της Bhopal (1984 - 1992), ο αριθμός των περιστατικών έφτασε τα 106 ! Οι περιπτώσεις διαφυγής χημικών αερίων - και μάλιστα σε ποσότητες μεγαλύτερες από εκείνην της Bhopal - από το 1980 μέχρι το 1990, ξεπερνούν τις 15, μόνο στις ΗΠΑ !

"Αντίθετα με τα βακτηριοκτόνα και τα φάρμακα", εξηγεί ο Donald J. Lisk του Πανεπιστημίου Cornell, "τα βιομηχανικά χημικά δεν κρίθηκε απαραίτητο να τεθούν υπό έλεγχο". Έτσι, η μελέτη τους δεν αποτέλεσε ποτέ θέμα προτεραιότητας. Κατάλληλες τοξικολογικές μελέτες υπάρχουν μόνο για το 2 - 3 % των περισσοτέρων από 70.000 ουσιών που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή περισσοτέρων από 5.000.000 διαφορετικών προϊόντων, παρατηρεί ο Joseph LaDou του Πανεπιστημίου του Σαν Φρανσίσκο της Καλιφόρνιας. Για το 73 % αυτών των ουσιών δεν υπάρχει καμμιά απολύτως τοξικολογική μελέτη.

Το 1976 ψηφίστηκε στις ΗΠΑ ο νόμος για τον Έλεγχο των Τοξικών Ουσιών (Toxic Substances Control Act, που συνήθως αναφέρεται σαν TSCA) που φιλοδοξούσε να καλύψει το παραπάνω κενό. Αυτή η φιλοδοξία, ωστόσο, ήταν υπερβολική για να μπορέσει να υλοποιηθεί. Από τις 60.000 χημικές ουσίες που κυκλοφορούσαν εκείνη την εποχή, η Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος (Environmental Protection Agency - EPA) ζήτησε να γίνουν κάποιοι σποραδικοί έλεγχοι σε λιγότερες από 100. Μόνο για το 7 % των χημικών ουσιών που άρχισαν να χρησιμοποιούνται μετά το 1979, η EPA έχει επιβάλει κάποιους περιορισμούς. Εδώ, πρέπει να πούμε ότι το 99,9 % των 6 τρισεκατομμυρίων λιμπρών χημικών προϊόντων, που εκτιμάται ότι υπάρχουν αυτή τη στιγμή, αποτελείται από ουσίες, η χρήση των οποίων είχε αρχίσει πριν την ψήφιση του νόμου και οι οποίες δεν έχουν ελεγχθεί ποτέ από κανέναν.

Αν και, σύμφωνα με τη νομοθεσία για την Ασφάλεια και την Υγεία των Εργαζομένων, θα πρέπει να συντάσσονται λεπτομερείς εκθέσεις για τη χρήση 600 τουλάχιστον χημικών ουσιών στις οποίες εκτίθενται οι εργαζόμενοι διαφόρων κλάδων, κανείς δεν υποχρεώνει τις εταιρίες να ελέγχουν εργαστηριακά την επικινδυνότητα των νεο-χρησιμοποιουμένων ουσιών. Έτσι το μόνο που γίνεται είναι η καταγραφή των επικινδύνων ουσιών που είναι ήδη γνωστές. Με την εισαγωγή όλο και περισσοτέρων νέων χημικών ουσιών στη βιομηχανία, οι άνθρωποι μεταβάλλονται, λοιπόν, σε πειραματόζωα.

Διαλύτες, ρητίνες και κόλλες ευθύνονται - σύμφωνα με τον Daniel T. Teitelbaum του Πανεπιστημίου του Κολοράντο - για την εμφάνιση καρκίνου των γεννητικών αδένων και άλλων παθήσεων σε 5.000 άρενες εργαζομένους της εταιρίας Lockheed.

Η έλλειψη πληροφόρησης εξακολουθεί να προκαλεί έντονες ανησυχίες στο σύνολο των ανθρώπων κι όχι μόνο στους εργαζόμενους. Το 1986 - μετά την τραγωδία που προκάλεσαν στην Bhopal οι εγκαταστάσεις της Union Carbide και ύστερα από την διαρροή χημικών που σημειώθηκε λίγο αργότερα σε παρόμοιες εγκαταστάσεις της ίδιας εταιρίας στο Institute της Δυτικής Βιρτζίνια των ΗΠΑ (σημ.: Πρόκειται για κωμόπολη που λέγεται "ινστιτούτο"...), με αποτέλεσμα να μεταφερθούν στο νοσοκομείο 135 κάτοικοι της περιοχής - ψηφίστηκε ο νόμος για τον Σχεδιασμό Αντιμετώπισης Εκτάκτων Αναγκών και για το Δικαίωμα των Κοινοτήτων στην Ελεύθερη Πληροφόρηση (Emergency Planning and Community Right-to-Know Act). Σύμφωνα με το νέο νόμο, οι βιομηχανίες που χρησιμοποιούν ορισμένες χημικές ουσίες, είναι υποχρεωμένες να αναφέρουν την ποσότητα των αποθεμάτων τους και τους τόπους φύλαξής τους στις Τοπικές Επιτροπές Σχεδιασμού Εκτάκτων Αναγκών (LEPCs : Local Emergency Planning Committees), οι οποίες είναι υπεύθυνες για την αντιμετώπιση ενδεχομένων ατυχημάτων. Παρ'όλα αυτά, το Κογκρέσσο δεν ενέκρινε τη χρηματοδότηση των 4.100 LEPCs που ιδρύθηκαν στα πλαίσια αυτού του νόμου. Το 1990, η EPA (Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος) κατάγγειλε ότι οι περισσότερες από αυτές τις επιτροπές είχαν καπελλωθεί από εκπροσώπους της βιομηχανίας και της κυβέρνησης και απέφευγαν να ενημερώνουν τις δημοτικές και κοινωνικές αρχές για τους υφισταμένους κινδύνους, δικαιολογούμενες ότι φοβούνταν την πρόκληση "αντι-παραγωγικού πανικού".

➡

➡
Σύμφωνα με τον Fred Millar, ειδικό στην πρόληψη ατυχημάτων, από την Washngton D.C., μερικές επιτροπές πανικοβλήθηκαν όταν αντίκρυσαν την κατάσταση που επικρατούσε. Ο "χάρτης των επικινδύνων σημείων" του Houston, για παράδειγμα, έδειχνε ότι πάνω από το 50 % της πόλης κινδύνευε να καταστραφεί στην περίπτωση διαρροής κάποιων τοξικών ουσιών. Σύμφωνα με υπολογισμούς της Γενικής Εισαγγελίας της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, ορισμένα νέφη τοξικών αερίων θα μπορούσαν να καλύψουν απόσταση 1 μιλίου μέσα σε 17,6 λεπτά, ενώ ο απαιτούμενος χρόνος για να ειδοποιηθούν απλώς - όχι για να εκκενωθούν - οι κοινότητες που θα κινδύνευαν υπολογιζόταν σε περισσότερο από 1 ώρα.

Το 1990, περιβαλλοντολογικές κι άλλες ομάδες εργασίας πίεσαν τη βουλή και το κογκρέσσο να ψηφίσουν, ύστερα από αρκετές τροποποιήσεις, τον Νόμο για την Καθαρή Ατμόσφαιρα (Clean Air Act) που υποχρέωνε τις βιομηχανίες να μελετούν τους κινδύνους πρόκλησης ατυχήματος και να δημοσιοποιούν τις πιο δυσοίωνες προβλέψεις τους. Η τριετής όμως προθεσμία που είχε τεθεί στην EPA για τη διατύπωση των πρακτικών διατυπώσεων και κανόνων πέρασε άπρακτη κι έτσι το προβλεπόμενο απ'το νόμο Συμβούλιο Έρευνας Χημικής Ασφαλείας και Κινδύνων (Chemical Safety and Hazard Investigation Board) δεν έχει ακόμη συσταθεί. Και, φυσικά, δεν έχει προβλεφθεί τίποτε για την χρηματοδότησή του...

Στη Νέα Ιερσέη και στην Καλιφόρνια υπάρχουν κάποια προγράμματα για τη μείωση των πιθανοτήτων κάποιου ατυχήματος. Οι κίνδυνοι ωστόσο εξακολουθούν να είναι υπαρκτοί. Κατά τον Peter Costanza, ειδικό στις συγκοινωνίες της Ν.Ιερσέης, το περιεχόμενο ενός μόνο απ'τα 20 περίπου ειδικά βυτιοφόρα μεταφοράς χλωρίου. στους υπερφορτωμένους δρόμους της πολιτείας, θα μπορούσε να προκαλέσει τον θάνατο χιλιάδων ανθρώπων. "Φροντίζουμε να κλείνουν καλά οι βαλβίδες", λέει ο Costanza. αυτό όμως δεν αποκλείει τη σύντριβή κάποιου βυτιοφόρου εξ αιτίας κάποιας στραβοτιμονιάς. Το Εθνικό Κέντρο Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας (National Environmental Law Center) συμπεραίνει ότι 10 δισεκατομμύρια λίμπρες "άκρως επικινδύνων χημικών ουσιών", όπως το χλώριο, βρίσκονται αυτή τη στιγμή στις διάφορες αποθήκες των ΗΠΑ. Κάθε μέρα, ένα τουλάχιστον περιστατικό που αφορά την πρόκληση σωματικών βλαβών, την εκκένωση κάποιας περιοχής, ή κάποιον θάνατο, αναφέρεται στη βάση δεδομένων του Συστήματος Συναγερμού Ταχείας Αντίδρασης (Emergency Response Notification System). (Ο αριθμός αυτός, ωστόσο, μάλλον εξωραΐζει την πραγματικότητα. Από το 1988 μέχρι το 1990, το σύστημα έχει καταγράψει μόνο το 13 % των περιστατικών που συνέβησαν στην πολιτεία της Νέας Υόρκης). Πέρα απ'τα παραπάνω, δεν φαίνεται να υπάρχει κανένας άλλος δείκτης του κινδύνου κάποιου χημικού ατυχήματος στις ΗΠΑ.

Σε πολλές άλλες περιοχές του κόσμου η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη. Μετά την τραγωδία της Bhopal, το Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών ενέτεινε τις προσπάθειές του να αποκτήσει πρόσβαση στα στοιχεία για τα τοξικά υλικά που υπάρχουν στις αναπτυσσόμενες χώρες. Δυστυχώς, αυτές οι πληροφορίες φτάνουν πολύ σπάνια στις αρμόδιες πυροσβεστικές και νοσοκομειακές υπηρεσίες. "Από πλευράς πρόσβασης σ'αυτές τις πληροφορίες", παρατηρεί ο LaDou, "οι προσπάθειες του ΟΗΕ βρίσκονται 30 χρόνια πίσω μ'εκείνες σε σύγκριση των ΗΠΑ". Το ποσοστό των χημικών ατυχημάτων αυξάνει σε παγκόσμια κλίμακα.

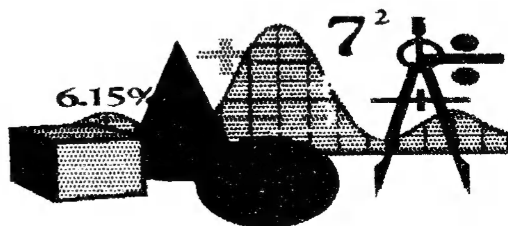
Η τραγωδία της Bhopal οδήγησε αρκετές χώρες στην υποστήριξη μιας συμφωνίας, γνωστής ως "Συναίνεση μετά από Πληροφόρηση" (Prior Informed Consent), βάσει της οποίας η χώρα. που εξάγει επικίνδυνες ουσίες, υποχρεώνεται να πληροφορεί τη χώρα που τις εισάγει για τους κινδύνους που διατρέχει. Κανένα τέτοιο σύστημα δεν υπάρχει για τις επικίνδυνες διαδικασίες και τεχνολογίες· ακόμη κι αν υπήρχε, οι παρατηρητές αμφιβάλλουν για το αν θα το χρησιμοποιούσαν οι ανεπτυγμένες χώρες. "Μέσα στο κλίμα που επικρατεί σήμερα", παρατηρεί ο Peter M. Haas του Πανεπιστημίου της Μασσαχουσσέτης, στο Amherst, "οποιαδήποτε επένδυση θεωρείται θαυμάσια, ανεξαρτήτως του είδους της τεχνολογίας που συνεπάγεται".

Η εταιρία Du Pont εξασφάλισε μια συμφωνία με τους Ινδούς συνεταίρους της, κατά την οποία, η πολυεθνική αυτή εταιρία δεν θα υπέχει καμμία ευθύνη στην περίπτωση κάποιου ατυχήματος από τη λειτουργία του εργοστασίου παραγωγής νάϋλον που, όπως έχει συμφωνηθεί, θα εγκαταστήσει η Du Pont στην Γκόα. Παρά τα νομοθετικά μέτρα που πήρε η Ινδία, μετά το 1984, τα εργοστάσια επικίνδυνης τεχνολογίας ξεφυτρώνουν στη χώρα σαν τα μανιτάρια.

Ο αμερικανικός Νόμος για την Προστασία του Περιβάλλοντος του 1986 υποχρέωσε τις εταιρίες να παρέχουν πληροφορίες για τις χρησιμοποιούμενες ή κατασκευαζόμενες τοξικές ουσίες, προέβλεψε επιθεωρήσεις και δημιούργησε ειδικά εργαστήρια για τη μελέτη αυτών των ουσιών. Το 1987, μια τροποποίηση του Νόμου για τα εργοστάσια (Factory Act) έθεσε το νομοθετικό πλαίσιο για τη μεταχείριση των επικινδύνων υλικών. Οι νόμοι, ωστόσο, υποχρεώνουν τις εταιρίες να πληροφορούν τις κυβερνήσεις, όχι τις θιγόμενες κοινότητες.

Το ισοκυανιούχο μεθύλιο, τουλάχιστον, δεν πρόκειται να ξαναεμφανισθεί στην Ινδία. Μετά την Bhopal, κάποιες αμερικάνικες εταιρίες άρχισαν να χρησιμοποιούν την ουσία σε διαδικασία "κλειστού κύκλου". έτσι ώστε να μην κρατούν αποθέματα της ασταθούς υγρής μορφής της. 150.000 τουλάχιστον λίμπρες, όμως, απ'αυτή την ουσία εξακολουθούν να είναι αποθηκευμένες στις εγκαταστάσεις του Institute, που τώρα ανήκουν στην Rhône-Poulenc. Σε περίπτωση διαρροής, οι αρχές συμβουλεύουν τους κατοίκους να "καταφύγουν στο σπίτι τους" : να πάρουν μέσα τα ζώα, να κλείσουν τα παράθυρα, να βάλουν βρεγμένες πετσέτες στις χαραμάδες, ν'ανοίξουν τα ραδιόφωνά τους και να περιμένουν οδηγίες. Μέχρι τώρα, δεν υπάρχει κανένα κέντρο για την αντιμετώπιση της περίπτωσης ατυχήματος. Ένα τέτοιο ατύχημα θα έχει σαν αποτέλεσμα τον θάνατο κάθε ζωντανού οργανισμού σε ακτίνα 9 μιλίων από τις αποθήκες, όπου θα επεκταθεί το χημικό νέφος, σύμφωνα με τα μετεωρολογικά στοιχεία της περιοχής. Πρέπει να σημειωθεί ότι ολόκληρη η πόλη του Institute βρίσκεται μέσα στον κύκλο του θανάτου, αφού οι αποθήκες του ισοκυανιούχου μεθυλίου απέχουν μόλις ένα τέταρτο του μιλίου από την άκρη της πόλης. "Δεν υπάρχει κανείς τρόπος για να γλυτώσει η κοινότητα", δηλώνει η γιατρός Pamela L. Nixon, ειδικευμένη στο θέμα που υπηρετεί στο τοπικό κέν-τρο για το περιβάλλον (LEPC). "Το 'να καταφύγετε στο σπίτι σας', σημαίνει - παραφράζοντας τα λόγια του Millar - 'να δηλητηριαστείτε στο σπίτι σας'...".

Madhusree Mukerjee, από το Scientific American του Ιουλίου 1995.

Η ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΜΑΣ ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΑΡΕΜΑ, με την κατηγορία της "ληστείας", δεν είναι δυνατόν να περάσει "στο ντούκου"...
ΠΡΩΤΟΝ επειδή ο σύντροφος Κώστας Καλαρέμας ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΙΑΠΡΑΞΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΛΗΣΤΕΙΑ.
ΔΕΥΤΕΡΟΝ επειδή η αστυνομία που τον συνέλαβε δεν έχει προσκομίσει κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο, εκτός από τις "μαρτυρίες" κάποιων ΓΝΩΣΤΩΝ ΧΑΦΙΕΔΩΝ.
ΤΡΙΤΟΝ επειδή ο ανακριτής κι ο εισαγγελέας που τον προφυλάκισαν, το έκαναν κατ'εντολή των διωκτικών αρχών που μοναδικό τους σκοπό έχουν την ΣΠΙΛΩΣΗ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ, ΑΛΛΑ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ.
ΤΕΤΑΡΤΟΝ επειδή η σύλληψη, η ενοχοποίηση, η προφυλάκιση του Κώστα Καλαρέμα δεν είναι παρά το ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΜΙΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑΣ ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΠΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΤΗΣ ΣΤΟΧΟ ΕΧΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΟΣΩΝ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ, ΑΛΛΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ. (Στα πλαίσια αυτά, άλλωστε, τα νεοχιτλερικά ΜΑΤ αιματοκύλισαν κι αιματοκυλούν κάθε προσπάθεια διεκδίκησης στοιχειωδών δικαιωμάτων, των συνταξιούχων, των εργαζομένων στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη κλπ...).
ΠΕΜΠΤΟΝ επειδή Η ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΤΑΣΗ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ - ΘΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΗΝ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΑΡΕΜΑ, ΘΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΤΟΥΣ ΕΜΠΝΕΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΣ ΤΟΥ.

Η αλήθεια, ωστόσο, για τα όσα συμβαίνουν τελευταία στον "χώρο" των Αναρχικών δεν θα είναι και τόσο εύκολο να αποκαλυφθεί. Από τη μια, οι εμπνευστές του σχεδίου εξόντωσής τους παίρνουν κάθε μέτρο για να μην ξεσκεπαστούν κι από την άλλη, οι ίδιοι οι Αναρχικοί, τον τελευταίο καιρό, πέφτουν από τη μια παγίδα της εξουσίας στην άλλη, λες κι επιδιώκουν μόνοι τους την εξαφάνισή τους.

Ο "ιλλεγκαλισμός" (δηλαδή η άποψη πως ένας Αναρχικός μόνο παράνομη δράση μπορεί να αναπτύσσει) συμπληρώνεται με την σταλινονετσαγεφική άποψη πως όποιος δεν αναπτύσσει παράνομη δράση, δεν είναι καν Αναρχικός.

Πρέπει να τονίσουμε την διαμετρική μας αντίθεση με αυτές τις παραπάνω ιδέες, και να πούμε ορθά-κοφτά πως τις θεωρούμε ΑΝΤΙΑΝΑΡΧΙΚΕΣ και, σε τελική ανάλυση ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ και ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ.

Η οποιαδήποτε δράση οποιουδήποτε ατόμου, κατ'αρχήν, χαρακτηρίζεται "νόμιμη" ή "παράνομη" από την εξουσία - και όχι από τους εξουσιαζόμενους - με μοναδικό κριτήριο το γράμμα ενός "νόμου" που φτιάχνεται από την εξουσία κι αποσκοπεί στην διαιώνισή της.

Οι Αναρχικοί κρίνουν την δράση των ατόμων, με πρωταρχικό κριτήριο τον κοινωνικό της αντίκτυπο. Δεν λένε πως ο Bresci ήταν Αναρχικός, ενώ ο

Τολστόη δεν ήταν, επειδή ο πρώτος εκτέλεσε έναν μονάρχη, ενώ ο δεύτερος ασχολήθηκε με την συγγραφή έργων στα οποία εκθειάζει την ιερότητα της ανθρώπινης ζωής. Η ίδια η εξουσία, άλλωστε, κυνήγησε κι εκτέλεσε, με τον ίδιο τρόπο, τον δυναμιτιστή Αναρχικό Ravachol και τον δάσκαλο Ferrer.

Οι Αναρχικοί, από την άλλη μεριά, δεν διστάζουν να εξομοιώσουν την ιδιοκτησία με την κλοπή και να καταγγείλουν την καταλήστευση του πανανθρώπινου πλούτου από τους εξουσιαστές, ανεξάρτητα απ'το αν αυτή η καταλήστευση παραβιάζει ή όχι κάποιον "νόμο".

Δυστυχώς, κάποιοι σκέφτονται τελείως διαφορετικά. Συντάσσονται με την εξουσία και θεωρούν την Αναρχία σαν "άδεια" να κάνουν "ό,τι τους γουστάρει και να μην δίνουν λογαριασμό σε κανέναν", προωθώντας έτσι την εξουσιαστική άποψη, σύμφωνα με την οποία η Αναρχία είναι συνώνυμη της καταστροφής και του χάους... Και μιλούν για την "απόλυτη ελευθερία του ατόμου... να εγκληματεί σε βάρος των συνανθρώπων του", όπως ακριβώς πιστεύουν και φέρονται οι εξουσιαστές.

Ακόμη χειρότερα, τα παραπάνω άτομα ποζάρουν σαν "αναρχικοί κι αντιεξουσιαστές" και, φυσικά, η εξουσία έχει κάθε λόγο να τους προβάλλει σαν τέτοιους, αφού ούτε στα πιο ρόδινα όνειρά της δεν θα μπορούσε να βρει καλύτερους προπαγανδιστές των ψευδολογιών και συκοφαντιών της.

Πέρ'απ'αυτούς, όμως, υπάρχουν και κάποιοι άλλοι, πραγματικοί Αναρχικοί που - εν ονόματι της "αλληλεγγύης" - συμπαραστέκονται στους πρώτους, αναγορεύοντάς τους "συντρόφους" και "κοινωνικούς αγωνιστές".

Εμείς, δεν μπορούμε να δεχθούμε αυτή την καταστροφική ταύτιση.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΑ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΑΡΕΜΑ ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΜΑΣ.

ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΜΑΣ ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ.

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΛΗΣΤΕΥΕΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ.

Δεν αρνιόμαστε το ατομικό δικαίωμα του ληστή να ληστέψει. ΔΕΝ ΑΡΝΙΟΜΑΣΤΕ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΛΗΣΤΕΥΟΜΕΝΟΥ ΝΑ ΑΜΥΝΘΕΙ.

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΑΡΝΙΟΜΑΣΤΕ ΕΙΝΑΙ Η ΤΑΥΤΙΣΗ ΤΟΥ ΛΗΣΤΗ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ.

Η ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ ΣΚΟΠΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ - ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ, ΑΦΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΤΣΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΤΑΞΙΚΗ, ΑΝΑΡΧΙΚΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ - ΚΑΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ (ΕΣΤΩ ΚΙ ΑΝ Η ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ ΑΥΤΗ ΘΑ ΑΠΕΒΑΙΝΕ - ΠΡΑΓΜΑ ΑΔΥΝΑΤΟΝ - ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ).

ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ ΘΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ, ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ (ΠΟΥ ΤΙΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΑΔΙΑΧΩΡΙΣΤΕΣ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ "ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ" ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΩΝ ΤΗΣ.

Αναρχική Πρόταση